

[Nina Andersen.]

Aarsberetningen, hvor der staaer, at det var ugørligt i den fastsatte Kontortid at bestrejde Arbejdet, og at mange Sager og megen Korrespondance blev forsinket, fordi man ikke havde den tilstrækkelige Arbejdskraft. Jeg synes, at naar man ser paa den Forsinkelse af Kontorarbejdet, der skyldes Mangel paa tilstrækkelig Arbejdskraft, og paa Antallet af de Opgaver, der skal løses, har man Begrundelse nok for at vedtage det Lovforslag, som her foreligger. Jeg vilde mene, at det vilde være rimeligt, at man her i Dag med det samme vedtog det uden at sende det i Udvalg; men dersom det skulde ønskes fra anden Side, at man ser paa det i et Udvalg, vil jeg gerne ved Forhandlingernes Slutning stille Forslag om, at det henvises til et Udvalg.

Inger Gautier Schmit: Det første Aar, Statens Husholdningsraad har levet, maa jo nærmest betragtes som et Prøveaar. Forskellige Meninger gjorde sig jo gældende, da dette Raad blev nedsat, men fra alle Sider var man dog sikkert enig om, at det vilde være ønskeligt og heldigt for hele Husholdningsspørgsmaalet, for Ernærings-spørgsmaalet og for Husmødrene, om et saadant Statens Husholdningsraad saa Dagens Lys. Nu i Aar, efter at det har virket i kortere Tid, kan vi med saa meget mere Sælgendskab, kan jeg næsten sige, udtale os om Raadets Berettigelse eller Ikke-Berettigelse. Da der af den højtærede Indenrigsminister er stillet Forslag om yderligere økonomisk Støtte fra Staten til dette Raad, vil det jo være ganske naturligt at overveje, om dette Raads Virksomhed har været af en saa lødig og værdifuld Art, at man med Glæde kan give forøgede Midler til dets fortsatte Virksomhed. Naar man ser paa den Beretning, som Raadet har udsendt, klart affattet og i en meget smuk Skikkelse, saa er det første Indtryk, man faar, at de Mennesker, der har siddet i dette Husholdningsraad, har været ganske overordentlig flittige. Det er ikke altid, en Aarsberetning vidner om absolut Ihærdighed og Flid, men det var, som sagt, det første, der slog mig, da jeg læste Beretningen: hvor har de Mennesker dog haft travlt, og hvor har de dog kunnet overkomme det Arbejde, der her har været Tale om, navnlig i Betragtning af, at de Mennesker, der sidder i Husholdningsraadet, har haft Beskæftigelse og Ansættelse paa helt andre Felter! Maa jeg her indskyde den Bemærkning, at man meget ofte, hvor Kvinder staaer for Styret, ser, at der driver man ikke Tiden hen, der

er der virkelig Nidkærlighed for at faa noget bestilt og noget fra Haanden. Næst efter at udtale denne absolutte Anerkendelse over for Raadets Arbejde og Arbejdsintensitet vil jeg straks spørge: Har Raadet begrænset sig til de store og vigtige Opgaver, som var lagt hen til det? Ved en Gennemgang af Beretningen, som jeg i det store og hele har at holde mig til — ellers kan jeg ikke sige, jeg har mødt Raadets Arbejde, ud over de udsendte Pjecer og enkelte Foredrag, jeg har hørt —, men paa Grundlag af Beretningen maa jeg sige, at jeg ved Siden af at anerkende en Mængde af de Omraader, Husholdningsraadet har taget op, er standset ved forskellige Ting, hvor jeg synes jeg med Rette maatte kunne sige: Ligger dette nu ikke en lille Smule uden for Raadets Opgaver?

Det siger sig selv, at naar man begynder paa saa umaadelig store Omraader, som Husholdningsspørgsmaal og Befolkningsernæring, er der de utroligste Ting, der kan melde sig, og det er lige saa klart, at da dette Raad var blevet nedsat, var der en hel Mængde Organisationer rundt om i Landet, som med Glæde henvendte sig til Raadet for at faa Oplysninger af den mest forskellige Art. Dette var bl. a. Hensigten med Raadet, men man kan lige saa vel tænke sig, at det maa være en lille Tid, der skal ligesom gaa nogle Aar, før man finder sin helt rigtige Form, sin helt rigtige Begrænsning, thi alt muligt mellem Himmel og Jord kan et Husholdningsraad, der har 20 000 Kr. til sin Raadighed, ikke overkomme at udtale sig om og undersøge. Med al Velvilje over for den Nidkærlighed, Raadets Arbejde giver Udtryk for, maa jeg mene, at man har strakt sig noget for vidt med Hensyn til de forskellige Opgaver, man har villet tage op, med Hensyn til de forskellige Undersøgelser, man har foretaget, og de Raad, man har givet. Jeg tror, det vil gavne Husholdnings-sagen ikke saa lidt, hvis Husholdningsraadet over for nogle af Spørgsmaalene vilde sige: Dette ligger uden for vor Kompetence, idet det er Husholdningssagen, der er det centrale i vort Arbejde, Spørgsmaal af mere social Art eller af mere erhvervsmæssig Art kan ikke siges helt at ligge inden for vor Kompetence. Saaledes synes jeg, at Spørgsmaal med Hensyn til saadanne Ting som Mælkeflasker ikke kan siges at høre ind under dette Husholdningsraads Arbejdsomraade; heller ikke et saadant socialt Spørgsmaal som at give billig Mælk til vore Skolebørn, hvor tiltalende hele dette Spørgsmaal end kan være i sig selv, henhører i og for sig under Husholdningsraadets Arbejds-